

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

holde paa Grund af Nedgangen i Indtægterne paa de Konti, der her er Tale om.

Jeg beder, som sagt, den højtærede Minister have sin Opmærksomhed velvilligt henvendt paa dette Forhold, ogsaa fordi Spørgsmaalet om Mønsbroen hænger sammen med Spørgsmaalet om Anlægget af Landevejsdæmningen mellem Møn og Bogø, men i øvrigt i Særdeleshed, fordi der her er et ikke ringe Beskæftigelsesproblem.

Blandt de Mennesker, som gennem de senere Aar har været haardt ramt i økonomisk Henseende, befinder sig ogsaa Fiskere, og navnlig er Forholdene vel for Tiden særlig utilfredsstillende for dem. Jeg ved, at Landbrugsministeren har et aabent Blik ogsaa for de Vanskeligheder, som Fiskerne er ude for i deres Erhverv, og jeg skal derfor kun henstille, at Ministeren stadig har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. Nogle Fiskere er inde paa Tanken om at faa deres Erhvervsvilkkaar bedret gennem valutariske Foranstaltninger, men jeg ved ogsaa, at store Kredse blandt Fiskerne vilde være tilfredse med at faa deres Forhold ordnet paa samme Maade, som Tilfældet er f. Eks. for Landbrugets Vedkommende, at man ved Statsforanstaltninger indførte en Ordning, hvorefter man betalte en Del eller maaske alt, hvad der har været af Prisstigninger paa de Produkter, som Fiskerne skal bruge i deres Virksomhed. Jeg tror, at Priserne paa disse Produkter er steget med ca. 35—40 pCt., og hvis det blev nedbragt i nogen Grad, vilde det have en tilfredsstillende Virkning.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Socialminister, om det ikke vilde være rigtigt, at den højtærede Minister her i Tinget fremkom med Oplysninger om, hvorledes Loven om Ungdomsarbejdsledsforanstaltninger har virket. Det er min Opfattelse, at Befolkningen i Almindelighed har stor Interesse for den Side af Arbejdsledsproblemet, naturligvis fordi man er klar over, at Arbejdsledsigheden blandt Ungdommen virker moralsk nedbrydende, og at der altsaa her foreligger et Problem, som der maa gøres alt for at løse. Det er dertil mit Indtryk, at ogsaa de unge er interesserede i Spørgsmaalet, ja, endog er tilfredse med, hvad der her er gjort. Jeg har nylig deltaget i et Møde, hvor der blev redegjort for Virksomheden af en Ungdomslejr, og det blev fremhævet, at det var en Tilfredsstillelse for Lederne, at de unge paa forstaaende Maade deltog i saavel Arbejdet som Undervisningen. Det blev dog tilføjet, at naturligvis er de unge

ikke tilfredse med denne Maade at faa Beskæftigelse paa, hvis der ikke derigennem skimtedes visse Muligheder for Fremtiden. Det vilde da ogsaa være en underlig Ungdom, om den var helt tilfreds med netop den Maade at blive placeret paa i Samfundslivet. Naar de unge gaar til Arbejdet i Ungdomslejr med saa godt Humør, som Tilfældet er, skyldes det utvivlsomt den Udsigt, man har for inden for en vis Tid at komme i normalt Arbejde.

Jeg ved meget vel, at der, med den korte Tid, der er gaaet, siden Loven begyndte at virke, næppe kan siges noget egentlig afgørende med Hensyn til Resultaterne af Ungdomslejrarbejdet, men alligevel vil en Udtalelse af Ministeren, eventuelt af Ungdomsudvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Strøm, kunne paaregne Interesse. Navnlig tror jeg, det vil interessere at høre klargjort, i hvor høj Grad man har været i Stand til at opfylde det Haab, man i sin Tid havde med Hensyn til at skaffe de unge almindeligt Arbejde efter en vis Tids Op- hold i Ungdomslejr.

Sluttelig vil jeg gerne understrege Statsministerens Udtalelser dels i Aabningstalen, dels her i Salen den 10. November om Ønskeligheden af, at vi i denne alvorlige Tid udviser Samfundssind og Samfundsfølelse og dermed tillige tilkendegiver vor Vilje til streng ligelig Neutralitet til alle Sider. Hjemme paa Møn har vi for nogle Uger siden været ude for en sørgelig Tildragelse, som i et Glimt viste os Krigens Gru og Rædsel; jeg tænker her paa Minesprængningen af et tysk Forpostskib, hvorved ca. 50 tyske unge Mænd mistede Livet, medens kun 5 af de ombordværende blev reddet. Vi havde, som sagt, Krigens grufulde Virkninger nær inde paa Livet af os, og naturligvis gjorde Begivenheden stærkt Indtryk paa alle i Befolkningen dernede, vist for øvrigt overalt her i Landet. Jeg hørte i de Dage fra mange højst forskellige Sider stærke Tilkendegivelser af, spontane Udtryk for den Opfattelse, at vi herhjemme har det godt, selv med Krigens indirekte Virkning over os hver Dag, og at vi burde paaskønne dette i højere Grad, end det ofte er Tilfældet.

Saaledes er ganske utvivlsomt den almindelige Opfattelse i Befolkningen under den herskende Krisesituation, og heri ligger Udtryk for en Samfundsfølelse, som netop er ønskelig, ja, nødvendig under de nuværende Forhold. Uden i øvrigt at være bemyndiget dertil vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard for hans paaskønnende Bemærkninger om den